

(1798); а на 1804 са подигна Бръска-та
Кара Георгева завѣра.

Султанъ Селимъ III вѣше просвѣщенъ Ва-
модържецъ, човѣколюбенъ и добродѣтеленъ,
отъ първия день на вощарваніе-то си по-
грыжиса да помогне на очевидно-то запада-
ніе на Турско-то царство, той имаше сичко-
то са вниманіе да улѣчши войскѣ-тъ си;
но неговн-тѣ добри намѣренія не сподѣва-
хъ отъ противство то на еничери-тѣ. Ед-
но само що можѣ да извърши в направеніе-
то на военно-то училище отъ което слѣдъ
врѣме излѣзохъ доста-добри и учени чинов-
ници. Горкій той Султанъ, като имаше до-
бро сърдце не може да употреби рѣшителни
мѣрки противъ свирѣпство-то на еничери-тѣ,
и станѣ жертвѣ на тѣхна-та яростъ. Прѣ-
ди да навърши 19-та година на прѣстола, тѣ
го свалихъ и запрѣхъ го; тѣка той въ за-
твора си имѣ врѣме, да прѣдаде мысли-тѣ
и намѣренія-та си на братовчедъ си Махмѣ-
да II, като му расправаше за нѣжда-та на
прѣобразваніе-то въ Турціа.